

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στην πρόταση νόμου «Για την τροποποίηση του νομικού πλαισίου σχετικά με την οπλοκατοχή, καθώς και των νόμιμων ορίων της άμυνας - Τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του ν. 2168/1993, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Δυστυχώς στη Χώρα μας παρατηρείται συνεχής αύξηση της εγκληματικότητας, εισαγόμενης και εγχώριας, την οποία οι Έλληνες βιώνουν σχεδόν καθημερινά, στους δρόμους και στα σπίτια τους, χωρίς να τους παρέχει ο νόμος τη δυνατότητα να μπορούν να προστατεύσουν τη ζωή των ιδίων και των οικογενειών τους, καθώς και την περιουσία τους, ακόμα και μέσα στα σπίτια τους, από έξωθεν εγκληματικές επιθέσεις. Ακόμα και όταν τύχει να αμυνθούν και καταφέρουν να προσβάλλουν τον δράστη που εισβάλλει στα σπίτια τους, βρίσκονται αντιμέτωποι με βαρύτατες ποινές, σχετικά με παράνομη οπλοκατοχή και οπλοχρησία, σωματικές βλάβες ή ανθρωποκτονίες, επίσης και με αγωγές αποζημιώσεων αυτών που εισέβαλαν (ή των οικογενειών τους) στους χώρους τους, για να προσβάλουν προσωπικά ή περιουσιακά αγαθά.

Έτσι οι πολίτες, είτε στα αστικά κέντρα είτε στην επαρχία, νιώθουν και είναι εγκαταλελειμμένοι στην τύχη τους, έρμαια των εγκληματικών διαθέσεων, παντός είδους κακοποιών στοιχείων. Πληθαίνουν οι ειρηνικοί πολίτες που θέλουν να μπορούν να κατέχουν νόμιμο όπλο στα σπίτια τους και τάσσονται υπέρ της οπλοκατοχής, υποστηρίζοντας ότι δεν υπάρχει άλλος τρόπος να προστατέψουν τις ζωές των ίδιων και των οικογενειών τους, καθώς και τις περιουσίες τους. Όταν ο κακοποιός γνωρίζει ότι μπορεί να έρθει αντιμέτωπος με την ισχυρή άμυνα του ιδιοκτήτη της οικίας που σκοπεύει να παραβιάσει, αυτό είναι βέβαιο ότι θα τον αποτρέψει από το εγκληματικό εγχείρημά του.

Η άποψη ότι η (ακόμα και υπό όρους) νομιμοποίηση της οπλοκατοχής θα οδηγήσει σε αύξηση της εγκληματικότητας δεν φαίνεται να ευσταθεί. Το αντίθετο θα συμβεί. Εξάλλου σήμερα, ο καθένας μπορεί να προμηθευτεί εύκολα ένα όπλο. Μόνο τα όπλα για κυνήγι είναι ήδη περί τα δύο εκατομμύρια στη χώρα μας, η οποία αριθμεί κάτω από τριακόσιες χιλιάδες κυνηγούς. Δηλαδή έχουμε ένα κυνηγετικό όπλο ανά πέντε περίπου Έλληνες. Τα στατιστικά διεθνώς είναι συντριπτικά υπέρ της οπλοκατοχής. Υπάρχει πλούσια περιπτωσιολογία χωρών στην Ευρώπη και στην Αμερική. Το συμπέρασμα στο οποίο όλες οι στατιστικές καταλήγουν είναι ότι η οπλοκατοχή δεν οδηγεί στην αύξηση της εγκληματικότητας, αντιθέτως μειώνει τα ποσοστά σε πολλές κατηγορίες αδικημάτων.

Στην Ευρώπη, σε χώρες που βρίσκονται στην πρώτη δεκάδα οπλοκατοχής παγκοσμίως, όπως στην Κύπρο, στην Ελβετία ή τη Σουηδία, ο αριθμός των δολοφονιών με όπλα είναι πολύ χαμηλός, ενώ είναι σπάνιο φαινόμενο οι μαζικές δολοφονικές επιθέσεις. Στην Ελβετία αντιστοιχεί περίπου ένα ιδιωτικό πυροβόλο όπλο ανά τέσσερις κατοίκους. Δύο εκατομμύρια όπλα περίπου κυκλοφορούν στην Ελβετία, που έχει κάπου 8,5 εκατομμύρια κατοίκους. Όσοι επιθυμούν να οπλοφορούν στην Ελβετία, θα πρέπει να είναι σε θέση να γεμίζουν, απογεμίζουν και να πυροδοτούν με ασφάλεια το όπλο τους, περνώντας σχετική

δοκιμασία. Αυτό το παράδειγμα θα μπορούσε να μιμηθεί και η χώρα μας, για να αισθάνονται πιο ασφαλείς οι πολίτες και να είναι ικανοί να προστατεύσουν τη ζωή των ιδίων, των οικογενειών τους και την περιουσία τους.

Το Κοινοβούλιο της Ιταλίας, προκειμένου να ενισχύσει τη νόμιμη άμυνα των πολιτών, ψήφισε το περασμένο έτος την αρχή της «εύλογης και νόμιμης αντίδρασης» του αμυνόμενου στο σπίτι του, σε περίπτωση που ο αμυνόμενος πυροβολήσει διαρρήκτη που εισβάλλει στο σπίτι του και ταυτόχρονα καταργήθηκε το δικαίωμα αποζημίωσης των συγγενών του διαρρήκτη.

Στην Ελλάδα βλέπουμε στην πράξη ότι πολλοί εγκληματίες επιλέγουν να εισβάλλουν σε οικίες, στις οποίες υπάρχουν άνθρωποι εντός τους, με σκοπό να τους βασανίσουν για να μαρτυρήσουν που έχουν χρήματα και άλλα πολύτιμα αντικείμενα, για να αποκομίσουν δηλαδή το μεγαλύτερο δυνατόν όφελος, κτυπώντας και απειλώντας τους πολίτες με τη ζωή τους. Δυστυχώς, υπάρχουν βαρύτερες σωματικές βλάβες, ακόμα και δολοφονίες αθώων πολιτών, για ασήμαντα ποσά.

Επίσης, πρέπει να τονίσουμε ότι οι ισχύοντες νόμοι οπλοκατοχής δεν περιορίζουν τους καθ' έξη, τους κατ' εξακολούθηση και τους κατ' επάγγελμα εγκληματίες και παρανομούντες. Αυτοί πάντα βρίσκουν όποια και όσα όπλα θέλουν για να βλάψουν τους νομοταγείς και φιλειρηνικούς πολίτες που αδυνατούν να υπερασπιστούν τις ζωές τους και τις περιουσίες τους, κατά την απουσία της πολιτείας.

Ένας ακόμα επιπρόσθετος λόγος είναι η πιθανή περίπτωση πολεμικής εμπλοκής της χώρας μας με την Τουρκία. Τότε στα μετόπισθεν θα μείνουν ηλικιωμένοι και γυναικόπαιδα, οι οποίοι θα είναι εύκολοι στόχοι παντός είδους εγκληματικών στοιχείων εγχώριων και αλλοδαπών.

Για τους ανωτέρω αναλυτικά αναφερόμενους λόγους, προτείνουμε την τροποποίηση του νομικού πλαισίου της οπλοκατοχής, καθώς και των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα, που αφορούν την άμυνα και την κατάσταση ανάγκης. Να επανακαθορισθούν τα όρια της νόμιμης άμυνας, όταν ο αμυνόμενος δέχεται επίθεση εντός του χώρου που αυτός κατέχει. Να θεσπιστεί η δυνατότητα οπλοκατοχής στο σπίτι ή στον επαγγελματικό χώρο ή σε χώρο περικλεισμένο που κατέχει ο κάτοχος του όπλου, ως κατωτέρω.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ (Ν. 4619/2019, ΦΕΚ 95/Α'/11-6-2019)

Άρθρο 23 - Υπέρβαση άμυνας

Όποιος υπερβαίνει τα όρια της άμυνας τιμωρείται, αν η υπέρβαση έγινε με πρόθεση, με ποινή ελαττωμένη, και αν έγινε από αμέλεια, σύμφωνα με τις σχετικές με αυτήν διατάξεις. Μένει ατιμώρητος και δεν του καταλογίζεται η υπέρβαση, αν ενέργησε με αυτόν τον τρόπο εξαιτίας του φόβου ή της ταραχής που του προκάλεσε η επίθεση.

Άρθρο 25 - Κατάσταση ανάγκης που αίρει το άδικο

1. Δεν είναι άδικη η πράξη που τελεί κάποιος προς αποτροπή παρόντος και αναπότρεπτου με άλλα μέσα κινδύνου, ο οποίος απειλεί το πρόσωπο ή την περιουσία του

ίδιου ή κάποιου άλλου χωρίς δική του υπαιτιότητα, αν η προσβολή που προκλήθηκε στον άλλο είναι σημαντικά κατώτερη κατά το είδος και τη σπουδαιότητα από την προσβολή που απειλήθηκε.

2. Η προηγούμενη διάταξη δεν εφαρμόζεται σε όποιον έχει καθήκον να εκτεθεί στον απειλούμενο κίνδυνο.

3. Η διάταξη του άρθρου 23 έχει αντίστοιχη εφαρμογή και στην περίπτωση αυτού του άρθρου.

Ν. 2168/1993 (ΦΕΚ 147/Α'/3-9-1993) : «ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΟΠΛΑ, ΠΥΡΟΜΑΧΙΚΑ, ΕΚΡΗΚΤΙΚΕΣ ΥΛΕΣ, ΕΚΡΗΚΤΙΚΟΥΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

Άρθρο 1 - Έννοια όρων - Έκταση εφαρμογής (παράγραφος 1 στοιχ. α', περίπτωση αα)

1. Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου νοούνται ως:

α. «όπλο»: κάθε μηχανήμα, το οποίο εκ κατασκευής, μετατροπής ή τροποποίησης, με ωστική δύναμη που παράγεται με οποιονδήποτε τρόπο, εκτοξεύει σφαιρίδια, βολίδες, βλήματα, βλαπτικές χημικές ή άλλες ουσίες, ακτίνες, φλόγες ή αέρια και μπορεί να επιφέρει κάκωση ή βλάβη της υγείας σε πρόσωπα ή βλάβη σε πράγματα ή να προκαλέσει πυρκαγιά, καθώς και κάθε συσκευή που μπορεί να προκαλέσει με οποιονδήποτε τρόπο τα ανωτέρω αποτελέσματα.

Όπλα θεωρούνται επίσης τα αντικείμενα που είναι πρόσφορα για επίθεση, άμυνα ή ακινητοποίηση και ιδιαίτερα:

αα. Μηχανισμοί και κάθε μέσο εκτόξευσης χημικών ουσιών (SPRAY) ή εκκένωσης ηλεκτρικής ενέργειας.

ΟΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

1. Κυριάκος Βελόπουλος
2. Βασίλειος Βιλιάρδος
3. Απόστολος Αβδελάς
4. Κωνσταντίνος Χήτας
5. Αντώνιος Μυλωνάκης
6. Κωνσταντίνος Μπούμπας
7. Δημήτριος Βαγενάς
8. Μαρία Αθανασίου
9. Αναστασία – Αικατερίνη Αλεξοπούλου
10. Χάϊδω – Σοφία Ασημακοπούλου

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Για την τροποποίηση του νομικού πλαισίου σχετικά με την οπλοκατοχή, καθώς και των νόμιμων ορίων της άμυνας - Τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του ν. 2168/1993, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει

Άρθρο πρώτο

Τροποποιείται το άρθρο 23 του ν. 4619/2019 (Α' 95): «Κύρωση του Ποινικού Κώδικα». Προστίθεται δεύτερη παράγραφος στο άρθρο 23, αριθμούνται οι παράγραφοι και διαμορφώνεται πλέον ως εξής:

«Άρθρο 23**Υπέρβαση άμυνας**

1. Όποιος υπερβαίνει τα όρια της άμυνας τιμωρείται, αν η υπέρβαση έγινε με πρόθεση, με ποινή ελαττωμένη, και αν έγινε από αμέλεια, σύμφωνα με τις σχετικές με αυτήν διατάξεις. Μένει ατιμώρητος και δεν του καταλογίζεται η υπέρβαση, αν ενέργησε με αυτόν τον τρόπο εξαιτίας του φόβου ή της ταραχής που του προκάλεσε η επίθεση.

2. Σε κάθε περίπτωση και ανεξαρτήτως των προϋποθέσεων των παραγράφων 2 και 3 του προηγούμενου άρθρου και της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου, θεωρείται εντός των ορίων της άμυνας, η με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο προσβολή από τον αμυνόμενο, ατόμου που εισέβαλε παράνομα στην κατοικία του αμυνόμενου ή στο χώρο που αυτός χρησιμοποιεί για την εργασία του ή σε χώρο περικλεισμένο που αυτός κατέχει, με προφανή πρόθεση να διαπράξει έγκλημα κατά προσωπικών ή περιουσιακών αγαθών του ιδίου και των μελών της οικογενείας του.»

Άρθρο δεύτερο

Τροποποιείται η παράγραφος 3 του άρθρου 25 του ν. 4619/2019 (Α' 95): «Κύρωση του Ποινικού Κώδικα» και ολόκληρο το άρθρο διαμορφώνεται πλέον ως εξής:

«Άρθρο 25**Κατάσταση ανάγκης που αίρει το άδικο**

1. Δεν είναι άδικη η πράξη που τελεί κάποιος προς αποτροπή παρόντος και αναπότρεπτου με άλλα μέσα κινδύνου, ο οποίος απειλεί το πρόσωπο ή την περιουσία του ίδιου ή κάποιου άλλου χωρίς δική του υπαιτιότητα, αν η προσβολή που προκλήθηκε στον άλλο είναι σημαντικά κατώτερη κατά το είδος και τη σπουδαιότητα από την προσβολή που απειλήθηκε.

2. Η προηγούμενη διάταξη δεν εφαρμόζεται σε όποιον έχει καθήκον να εκτεθεί στον απειλούμενο κίνδυνο.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 23 έχουν αντίστοιχη εφαρμογή και στην περίπτωση του άρθρου αυτού.»

Άρθρο τρίτο

Τροποποιείται η περίπτωση αα', της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 2168/1993 (Α' 47) : «Ρύθμιση θεμάτων που αφορούν όπλα, πυρομαχικά, εκρηκτικές ύλες, εκρηκτικούς μηχανισμούς και άλλες διατάξεις», που διαμορφώνεται πλέον ως εξής:

«αα. Μηχανισμοί και κάθε μέσο εκτόξευσης χημικών ουσιών (SPRAY) ή εκκένωσης ηλεκτρικής ενέργειας. Εξαιρούνται από τις διατάξεις του παρόντος και δεν θεωρούνται όπλα τα μέσα εκτόξευσης χημικών ουσιών (SPRAY) πιπιριού, που κατέχουν οι γυναίκες, με σκοπό την αποφυγή επίθεσης εναντίον τους.»

Άρθρο τέταρτο

Προστίθεται, μετά το άρθρο 10 του ν. 2168/1993 (Α' 47): «Ρύθμιση θεμάτων που αφορούν όπλα, πυρομαχικά, εκρηκτικές ύλες, εκρηκτικούς μηχανισμούς και άλλες διατάξεις», νέο άρθρο 10Α ως εξής:

« Άρθρο 10Α

Οπλοκατοχή

1. Για την ατομική τους ασφάλεια και των μελών της οικογενείας τους, Έλληνες πολίτες, που έχουν συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας τους, οι μεν άνδρες να έχουν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις στον ελληνικό στρατό, οι δε γυναίκες να έχουν πραγματοποιήσει τέσσερις επιτυχείς εκπαιδεύσεις σε εγκεκριμένο σκοπευτικό όμιλο, δύνανται να κατέχουν ένα όπλο, εντός της κατοικίας τους ή στο χώρο που χρησιμοποιούν για την εργασία τους ή σε χώρο περικλεισμένο που κατέχουν, από τα όπλα εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 7, παράγραφος 2, εδαφ. α' του παρόντος, εφόσον εξετασθούν επιτυχώς από την αρμόδια αστυνομική αρχή, ιδίως σε θέματα λύσης, αρμολόγησης, γέμισης, απογέμισης και ασφαλούς χρήσης και φύλαξης του αιτουμένου όπλου και λάβουν άδεια η οποία θα έχει διάρκεια δέκα έτη. Για την εξέταση τους στα ως άνω θέματα οι αιτούντες καταβάλλουν παράβολο ύψους 150 ευρώ υπέρ Δημοσίου, το οποίο μπορεί να αναπροσαρμόζεται ανά διετία με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Προστασίας του Πολίτη. Από την ως άνω εξέταση, εξαιρούνται οι υπηρετούντες ή υπηρετήσαντες ως μόνιμοι στις Ένοπλες Δυνάμεις και στα Σώματα Ασφαλείας, ως κατέχοντες υπηρεσιακά όπλα.

2. Απαγορεύεται η μεταφορά του αιτούμενου όπλου και η οπλοφορία έξω από τους ανωτέρω χώρους.

Άρθρο πέμπτο**Έναρξη ισχύος**

Οι διατάξεις του παρόντος νόμου ισχύουν από τη δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 13 Μαΐου 2021

ΟΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

1. Κυριάκος Βελόπουλος
2. Βασίλειος Βιλιάρδος
3. Απόστολος Αβδελάς
4. Κωνσταντίνος Χήτας
5. Αντώνιος Μυλωνάκης
6. Κωνσταντίνος Μπούμπας
7. Δημήτριος Βαγενάς
8. Μαρία Αθανασίου
9. Αναστασία – Αικατερίνη Αλεξοπούλου
10. Χάϊδω – Σοφία Ασημακοπούλου